

posiadają nad Niemcami liczącą przewagę, jak 3:1 a nawet 4:1, co najmniej dorównują im pod względem uzbrojenia, a w lotn. mają oczywiście przewagę. Niemcy zdają sobie z tego sprawę, że zajęcie Francji przez sojuszników byłoby dla nich zupełną klęską. Stąd ich wysiłki, by przyczółek sojuszników zniszczyć na miejscu, podobnie, jak to swego czasu zrobili we Włoszech pod Anzio. Zbędne dodawać beznadziejność tego rodzaju prób. Zmiana datwa na zachodzie jest bardzo charakterystyczna. Zarówno Hunstedt i Kluge, to typowi przedstawiciele pruskiej kasty oficerackiej. Hunstedt uchodzi za specjalistę w natarciu Kluge w obronie. Wydaje się jednak, że o zmianie zdecydowały nie względy wojskowe, lecz osobiste. Wg. niektórych opinii Hitler obawiał się, że Hunstedt, zacięty przeciwnik reżimu, utworzy rząd, który podpisałby kapitulację. Kluge natomiast, przestępcy wojenny, ściśle związany z kliką hitlerowską, jest Hitlerowi bezwzględnie oddany. Wg. niepotwierdzonych pogłoszek Hunstedt pozostaje w areszcie domowym.

Londyn, poniedziałek, dnia 10.XII.44r. Audycja poranna polska.

Audycja polska przetrząsa obszerny komentarz bryt. na temat ostat. wydarzeń, pochodzący z międzynarodowych kół politycznych. Pierwszy tydzień lipca 1944r. przejdzie do historii, jako okres, w którym kryzys niem. ujawnił się nie tylko w dziedzinie wojsk., ale również wewnątrzno-sięciowej i politycznej. W dziedzinie wojsk. okres ten odznacza się załamaniem się Niemiec na wschodzie, niemożnością obrony na zachodzie, a przede wszystkim zupełnym brakiem rezerw. Dostarcza on coraz więcej dowodów, jak bardzo jest powszechne wśród wojskowych i cywilnych kół niem. przeświadczenie o klęsce Niemiec. Wystarczy przytoczyć obie mowy Hitlera, mianowicie na pogrzebie gen. Dittla i do oficerów niem., ostatni artykuł